

Jeg tvivler om, at det ærede Medlem har Ret; en Ophævelse af denne Lov vil efter vort bestemte af mig udtrykkelig fremhævede Ønske ikke betyde en Forhøjelse af Priserne paa Borgernes Livsfornødenheder. Dette er en Sag, som ligger os paa Hjerte i ikke mindre Grad, end den er det ærede Medlem og Regeringspartiet magtpaaliggende. Det ærede Medlem sagde endvidere lige nu, at vi fra konservativ Side var henrykte over, at vi endelig en Gang maatte faa Lov til at slaa Følge med Venstre. Jeg har talrige Gange haft Lejlighed til fra denne Plads at sige, at et vist Samarbejde mellem de Konservative og Venstre i mange Tilfælde vilde forekomme os naturligt; men samtidig har jeg fremhævet, at den udtrykkelige Betingelse for et saadant Samarbejde vilde være: lige Vilkaar. Paa denne Sag ser de Konservative og Venstre paa samme Maade, og Vilkaarene har været lige.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg behøver ikke at vende tilbage til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds' (J. G. Christensen) Gentagelser. Det ærede Medlem fremstiller det, som om det er os, der vil bringe de andre til at forhandle under et Tryk, medens det er klart for alle, at det er de andre, der ønsker, at vi skal forhandle under et Tryk, og han bruger dertil det Middel, som han har fundet i Muligheden for at nægte et Statslaan, det vil sige, at gøre Regeringsmagten umulig. Naar det ærede Medlem imidlertid paa ny fremstiller det, som om der er en Utilbøjelighed til at forhandle om Loven af 7. August 1914 og afvikle de i Henhold til den udstedte Anordninger, saa tror jeg dog, det kan være rigtigt endnu en Gang at gøre opmærksom paa, at jeg har sagt, at naar Statslaanet er vedtaget, har jeg til Hensigt at fremsætte et Lovforslag, hvis Grundlinier er disse, at samtlige hidtil bestaaende Foranstaltninger i Henhold til Loven af 7. August 1914 forelægges Rigsdagen til Godkendelse og bortfalder senest ved Rigsdagens Beslutning herom.

Der er maaske i det, jeg saaledes har sagt, noget, som mishager det ærede Medlem, han har ikke beskæftiget sig dermed, det synes ikke at tiltale ham. Der er maaske noget heri, som mishager ham. Det skulde vel ikke være det, at ingen af disse bestaaende Foranstaltninger da kan bortfalde, uden at ogsaa Folketinget giver sit Samtykke dertil; men det burde dog forsonde det ærede Medlem, hvis politiske Tyngdepunkt mere og mere hviler i Landstinget, at den anden Bestemmelse, som jeg har bragt

i Forslag, gaar ud paa, at Bestemmelser, som herefter udstedes, skal forelægges for Rigsdagen, og at de bortfalder efter en kortere Frist, hvis de ikke godkendes af Rigsdagen. Ingen nye Bestemmelser vil altsaa kunne opretholdes, uden at ogsaa Landstinget har indvilget deri. Jeg har endvidere erklæret, at jeg betragter det som givet og gerne indføjer i Lovforslaget, at Loven af 7. August 1914 overhovedet maa bortfalde samtidig med Fredslutningen. Denne Villighed til fuldkommen fri Forhandling med Rigsdagen om Afviklingen afviser det ærede Medlem, han vil først have den Sikkerhed, at Loven skal bortfalde paa en bestemt Dato, for derigennem at gøre sin Magtstilling stærkere. Det er saa aabenbart, at man dog ikke behøver andet end at pege paa, hvad det er, han vil naa. Har vi her i Tinget begyndt Forhandlingen om nogen som helst bestaaende Lov med at sige: Denne Lov bortfalder den og den Dato, den er først og fremmest tidsbegrænset? Hvornaar har vi gjort dette? Denne Lov er givet af Folketing og Landsting i en Form, hvor ingen Tidsbegrænsning er fastsat; der er Love, som er tidsbegrænsede, og om disse Loves Fornyelse forhandler man selvfølgelig med Tidsbegrænsningen for Øje, men der er andre Love, som bestaar uden Tidsbegrænsning. Hvornaar har man begyndt at indføre, at de skulde bortfalde en bestemt Dag, for at Forhandlingerne derefter skulde kunne kaldes frie?

Det ærede Medlem fremsatte enkelte Bemærkninger, hvoraf det fremgik, at han har faaet Øje paa, at det i Salpeteraffæren vistnok var nødvendigt, at Regeringen var udrustet med Myndighed. Jeg glæder mig over, at han — sent — har faaet Øjet op derfor, men naar det ærede Medlem saa siger: Hvorfor kunde jeg ikke lige saa godt gaa til Rigsdagen med den Sag? ja, saa er Svaret netop dette, at Rigsdagen, fordi den abnorme Situation kan fremkalde saadanne Forsøg paa Overgræb fra Kapitalvældets Side, har udrustet Indenrigsministeren med en Myndighed, som vil gøre det muligt for ham at bryde disse Forsøg, og her er jo Loven af 7. August 1914 overhovedet ikke kommet til Anvendelse, for det bekendtgøres, hvilken Pris der skal være paa Salpeter ved Forhandling her i Landet, men Loven har virket ved at være til Stede, Bevidstheden om, at den var til Stede, har bevirket, at vedkommende ikke var i Stand til at gennemføre sine Planer. Naar det ærede Medlem endelig siger, at jeg kunde være gaaet til Rigsdagen ogsaa; maa jeg maaske tilføje, at en Række af forskelligartede Beføjelser har maattet være til Stede, for at man